Νέο - ειδωλολατρεία Νέο - παγανισμός στην Ελλάδα του 21ου αιώνα (Ιερά Μητρόπολη Ζιχνών & Νευροκοπίου)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Αυγούστου, 2019

Γενικά

Στην αυγή του 21ου αιώνα, με την τεράστια τεχνολογική πρόοδο, θα περίμενε κανείς η ανθρωπότητα να βρίσκεται σε ανώτερη πνευματική κατάσταση, απαλλαγμένη από τα λάθη και τις προκαταλήψεις του παρελθόντος. Όμως, η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Αρχαίες θρησκείες και λατρείες θαμμένες μέχρι πρότινος στη λήθη της ιστορίας, αποκρουστικά και απάνθρωπα ήθη και έθιμα, αρχαίοι φόβοι και δεισιδαιμονίες εφορμούν από τα βάθη των αιώνων στον δικό μας αιώνα επισκιάζοντας σαν σύννεφο σκοτεινό τον προηγμένο τεχνικά πολιτισμό μας.

Σήμερα, στη δυτική Ευρώπη αναβιώνουν οι αρχαίες παγανιστικές θρησκείες των Ρωμαίων, των Κελτών, των Σαξώνων, των Τευτόνων και άλλων αρχαίων ευρωπαϊκών λαών. Στην Ανατολική Ευρώπη έχουμε αναβίωση των αρχαίων ειδωλολατρικών θρησκειών των Ρως και των άλλων αρχαίων λαών της περιοχής. Στην Αμερική έχουμε επίσης αναβίωση των παραδόσεων των προκολομβιανών κατοίκων της αμερικανικής ηπείρου.

Στην Ελλάδα από τις αρχές του 20ου αιώνα πρωτοεμφανίζονται ή καλύτερα επανεμφανίζονται δειλά-δειλά και σιωπηρά ιδιωτικές πρωτοβουλίες για την αναβίωση της αρχαίας ελληνικής θρησκείας. Από τη δεκαετία του 1970 όμως και έπειτα εμφανίζεται εντονότερα και στην χώρα μας ένα νέο πολυθεϊστικό κίνημα, γνωστό διεθνώς ως **Παγανισμός**.

Ο όρος παγανισμός

Ο όρος Παγανισμός προέρχεται από την λατινική λέξη paganismus που είναι παράγωγο της λέξεως paganus και σημαίνει στα ελληνικά χωρικός. Για πρώτη φορά αποδόθηκε η ονομασία αυτή τα πρωτοβυζαντινά χρόνια στους εναπομείναντες πιστούς της αρχαίας ειδωλολατρικής θρησκείας, οι οποίοι ζώντας κυρίως στην ύπαιθρο, παρέμεναν προσηλωμένοι λόγω αμάθειας και φανατισμού στις πρωτόγονες ειδωλολατρικές πίστεις του παρελθόντος.

Οπότε παγανισμός σήμαινε ουσιαστικά **ειδωλολατρία**.

Σήμερα ο όρος αυτός έχει καθιερωθεί διεθνώς για τα νεοφανή κινήματα που κηρύσσουν και επιδιώκουν την επιστροφή και αναβίωση των αρχαίων εθνικών, φυσιοκρατικών, πολυθεϊστικών και ειδωλολατρικών θρησκειών.

Μία ματιά στο σύγχρονο σκηνικό

Στην Ελλάδα σήμερα υπάρχουν πολλές νεοπαγανιστικές ομάδες με ποικίλους τίτλους, που **εμφανίζονται και δραστηριοποιούνται συχνά ως φυσιολατρικά, πολιτιστικά και οικολογικά κινήματα αλλά και ως καλλιτεχνικές αναβιώσεις αρχαιοελληνικών τελετών**: Ελευσίνια Μυστήρια, αναστενάρια, φωτιές Αη-Γιαννιού, Καρναβάλια, παράδοση του πυρός στους ανθρώπους από τον Προμηθέα, γιορτή του θερινού ηλιοστασίου, αφή και μεταφορά της ιερής φλόγας κλπ.

Επιδίωξή τους: η επιστροφή στην πατρώα φυσική θρησκεία.

Ποια ήταν όμως η αρχαιοελληνική θρησκεία; Είχε μία και ενιαία μορφή; Ήταν σε όλες τις περιόδους της αρχαίας εποχής καθαρά ελληνική;

Είναι γνωστό ότι η πατρώα θρησκεία ιστορικά πέρασε μέσα από μία μακρά εξελικτική πορεία και από διάφορες μορφές.

Στους προϊστορικούς χρόνους οι πρόγονοί μας λάτρευαν τους ποταμούς, τα βουνά, τα δένδρα, τα ζώα και τα πτηνά. Στα Μυκηναϊκά χρόνια και στη Μινωική Κρήτη λατρεύονταν οι πέτρες και τα ορυκτά. Στους αρχαϊκούς χρόνους, έχουμε λατρεία χθόνιων θεοτήτων, αλλά και την λατρεία των κατά τόπους ηρώων και θεοτήτων.

Τον 6ο αιώνα π.Χ. αρχίζει από την Ιωνία η αμφισβήτηση της ειδωλολατρικής πολυθεϊστικής θρησκείας και εγκαινιάζεται από τους Ίωνες φιλοσόφους και επιστήμονες η ιδεατή ειδωλολατρία: η προσπάθεια του ανθρώπου να διερευνήσει δια του νου την ορθή έννοια του θείου. Η ιδεατή ειδωλολατρία θα κυριαρχήσει ως θρησκευτική έκφραση μέχρι τους ελληνιστικούς χρόνους.

Στους ελληνιστικούς και ρωμαϊκούς χρόνους το δωδεκάθεο και οι τοπικές λατρείες σχεδόν θα εξαφανιστούν και τη θέση τους θα πάρουν ανατολικές θρησκείες και θεότητες ενώ στα πρωτοβυζαντινά χρόνια, η αρχαία θρησκεία μεταμορφώθηκε σε ένα πολύπλοκο θρησκευτικό και φιλοσοφικό σύστημα, τον Νεοπλατωνισμό, με σκοπό να επιβιώσει μπροστά στη σαρωτική εξάπλωση του Χριστιανισμού, χωρίς φυσικά αποτέλεσμα.

Η αρχαιοελληνική λοιπόν θρησκεία ποτέ δεν είχε σταθερή μορφή. Οπότε προκύπτει επιτακτικό το ερώτημα:

Σε ποια μορφή θρησκείας και ποιας εποχής πρέπει να επιστρέψουμε κατά τους σύγχρονους Έλληνες αρχαιολάτρες, αφού όλες οι μορφές της σε όλες τις εποχές τριών και πλέον χιλιάδων ετών ήταν θρησκεία των προγόνων μας;

Μια σύντομη κριτική ματιά

Διαβάζοντας κανείς τους πάμπολλους μύθους της αρχαιοελληνικής θρησκείας καταλαβαίνει ότι οι θεοί και οι θεές της αρχαιοελληνικής θρησκείας είναι στην πραγματικότητα η **θεοποίηση των ανθρωπίνων παθών** των αρχόντων της εποχής εκείνης και η νομιμοποίηση των ηθικών τους ατοπημάτων.

Η δικτατορική αυθαιρεσία του Δία για παράδειγμα, νομιμοποιούσε και την δική τους τυραννική εξουσία, οι εξωσυζυγικές του δραστηριότητες επέτρεπαν και σ’ αυτούς να προδίδουν την συζυγική τους πίστη.

Η συζυγική απιστία της Αφροδίτης επέτρεπε και στις κυρίες της αριστοκρατίας να είναι μοιχαλίδες.

Ο αρχικλέφτης του Ολύμπου Ερμής, προστάτης της κλοπής, λατρευόταν διά της κλοπής, νομιμοποιώντας έτσι την κλοπή και την αδικία των πλούσιων εκμεταλλευτών.

Ο πολέμαρχος Άρης, ο προστάτης του πολέμου και της καταστροφής, λατρευόταν διά της άσκησης βίας και αίματος και νομιμοποιούσε έτσι τους άγριους πολέμους, την αυθαιρεσία και την καταστροφή.

Αυτοί οι ψευτοθεοί απαιτούσαν επίσης από τους πιστούς τους, μέχρι και θυσίες ανθρώπων. Αξίζει ακόμη να αναφέρουμε και την περίπτωση των κανίβαλων μαινάδων, τις εκστασιασμένες λάτρισσες του μέθυσου ψευτοθεού Διόνυσου, οι οποίες έτρεχαν τις νύχτες στις ερημιές ουρλιάζοντας και καταβροχθίζοντας ωμά τα άτυχα ζώα που έβρισκαν μπροστά τους, αλλά και τους άνδρες που τύχαινε να συναντήσουν.

Αυτή με πολύ λίγα λόγια ήταν η πιο ευγενής (!!!), κατά τους σύγχρονους Έλληνες Παγανιστές, θρησκεία της ιστορίας.

Νεοπαγανισμός και Νέα Εποχή

Παρ’ όλα όσα προαναφέρθηκαν, οι σύγχρονοι Έλληνες εθνικοί-πολυθεϊστές

προσπαθούν να εξωραΐσουν την αρχαία Ελληνική θρησκεία, αποκρύπτοντας τις σκοτεινές μυθολογικές πτυχές της και αποσιωπώντας τις βαριές συνέπειές της για την κοινωνική και προσωπική ζωή των προγόνων μας. Προκύπτει λοιπόν το ερώτημα: γιατί το κάνουν αυτό; Τι πραγματικά επιδιώκουν; Μήπως το σύγχρονο νεοπαγανιστικό κίνημα στη χώρα μας εντάσσεται σε κάτι ευρύτερο που ξεπερνά τα σύνορά της και προωθεί ιδέες, απόψεις, στάσεις ζωής που εξυπηρετούν τα σχέδια και τις επιδιώξεις ενός πολυσύνθετου ιδεολογικού, φιλοσοφικού, θρησκευτικού, πολιτικού και πολιτισμικού ρεύματος, της γνωστής και περιβόητης **Νέας Εποχής**;

Πράγματι, οι θέσεις του ελληνικού νεοπαγανισμού για τον κόσμο, τον Θεό και τον άνθρωπο, ταυτίζονται με τις θέσεις της Νέας Εποχής. Π.χ.:

1. Όπως οι νεοεποχίτες έτσι και οι νεοπαγανιστές δεν δέχονται την ύπαρξη προσωπικού άκτιστου Θεού έξω από την κτιστή Φύση.

Ο θεός τους, για την ακρίβεια οι θεοί τους, είναι ομοούσιοι και**ταυτίζονται με την Φύση και το Σύμπαν**. Από αυτά γεννήθηκαν και αποτελούν μαζί τους το Όλον: Εν το Παν. Ακριβώς ίδια είναι και η νεοεποχίτικη θεώρηση περί Θεού και κόσμου, η λεγομένη **ολιστική θεώρηση**.

2. Άλλο βασικό δόγμα του αρχαιολατρικού-νεοπαγανιστικού κινήματος, απόλυτα ταυτόσημο με εκείνο της Νέας Εποχής, είναι η **απουσία διακρίσεως μεταξύ Καλού και Κακού** από την διδασκαλία τους. Ο άνθρωπος κατά τους νεοπαγανιστές, δεν είναι ούτε καλός ούτε κακός και δεν έχει ανάγκη από καμιά σωτηρία, διότι αυτός είναι από μόνος του θεός (καθαρά θεοσοφική και νέο-εποχίτικη διδασκαλία).

3. Άλλο στοιχείο που διέπει την κοσμολογία του νεοπαγανισμού και αποτελεί και νεοεποχίτικη διδασκαλία, είναι η **ιδιότυπη οικολογία μέσω της φυσιολατρείας**.

Διακήρυξαν οι αντιπρόσωποι του Παγκοσμίου Συνεδρίου Εθνικών Θρησκειών στη Λιθουανία: οι θεοί γεννήθηκαν από τον υλικό κόσμο. Η θεά Γη είναι η μητέρα πάντων των θεών και των ανθρώπων και είναι ζωντανή ύπαρξη, η οποία απαιτεί λατρεία. Όπως θείες υπάρξεις, με αξιώσεις λατρευτικής τιμής, είναι ο ήλιος και η σελήνη. Εξ ου και οι απανωτές παγανιστικές εορτές των ηλιοστασίων, των πανσελήνων και της νέας σελήνης.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι αυτό που συντελεί αποφασιστικά στην εξάπλωση των κινημάτων αυτών είναι ο νέο-εποχίτικος χαρακτήρας τους, μιας και ο σύγχρονος άνθρωπος έχει διαβρωθεί γενικότερα από το πνεύμα της Νέας Εποχής που κατακλύζει πια κάθε πτυχή της καθημερινότητάς μας.

Ο αντιχριστιανισμός των νεοπαγανιστικών ρευμάτων

Αν κανείς ξεφυλλίσει τα περιοδικά του Ελληνικού νεοπαγανιστικού χώρου θα διαπιστώσει ότι ο Χριστιανισμός προβάλλεται ως μία ιουδαιογενής θρησκεία, που προωθεί τα ιουδαϊκά συμφέροντα και άρα είναι όχι μόνο ξένος, αλλά και εχθρός προς τον Ελληνισμό.

Ας δούμε μερικά παραδείγματα και σχετικές αναφορές μέσα από άρθρα και περιοδικά τους:

1. Στην Εφημερίδα Μεγαρικός Τύπος, 17.9.95 ο χριστιανισμός χαρακτηρίζεται ως η θανατική ποινή κατά της Ελλάδος.

2. Εφημερίδα Έθνος, 30.4.87: ο Χριστιανισμός χαρακτηρίζεται ως σάβανο του Ελληνισμού.

3. Ο Χριστός χαρακτηρίζεται σε περιοδικά και εφημερίδες του χώρου ως σημιτικής κατασκευής δικτατορίσκος του Ουρανού, ως ασήμαντος ξυλουργός, εχθρός της χαράς, διδάσκαλος του μίσους και εχθρός του Ελληνισμού.

4. Ο Τίμιος Σταυρός χαρακτηρίζεται ως εμετικό και αηδιαστικό σύμβολο.

5. Οι Πατέρες της Εκκλησίας χαρακτηρίζονται ως εγκληματίες -χαλαστές, οι εξ ανατολών ύαινες, καθάρματα και δολοφόνοι του Ελληνισμού.

6. Οι κληρικοί και οι μοναχοί είναι στυγεροί Πρωτογενίτσαροι, ρασοφορεμένα γουρούνια, ενδεδυμένα με ράσα ερπετά, μαυροφορεμένοι δήμιοι, μαυροφορεμένοι πράκτορες του ξένου Θεού, αγύρτες ναζωραίοι και ανθρωπόμορφα κτήνη, σεμνοφανείς απατεώνες κ.ο.κ.

Επίλογος:

Είναι ολοφάνερο πως η προσπάθεια των Ελλήνων νέο-παγανιστών για την επιστροφή στην παλαιά εκείνη πλάνη της ειδωλολατρίας, θα μας οδηγήσει στις πρωτόγονες μορφές πολυθεΐας και πνευματικής άγνοιας.

Ασφαλώς εμείς οι νεοέλληνες, Ορθόδοξοι Χριστιανοί, όσο και να είμαστε υπερήφανοι για το ένδοξο και λαμπρό αρχαιοελληνικό παρελθόν, δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στην σκοτεινή εκείνη περίοδο της ειδωλολατρίας, την οποία οι ίδιοι οι αρχαίοι Έλληνες απέρριψαν. Κάθε περαιτέρω προσπάθεια για αναβίωση της λατρείας των ειδώλων πρέπει να ερμηνευθεί μόνον ως αυτονόμηση του ανθρώπου από τον αληθινό Θεό και κάθε προσφορά λατρείας στα είδωλα ως πράξη δαιμονική, καθόσον *α θύει τα*

έθνη, δαιμονίοις θύει και ου Θεώ (Α’ Κορ. ι’ 20).

(Το παρόν φυλλάδιο εκδίδεται με την φροντίδα του Αντιαιρετικού Γραφείου της Ι.Μ. Ζιχνών & Νευροκοπίου
Τηλ.: 23240 22203)

(Πηγή: impantokratoros.gr*)*